

قصههای باپدرو مادر ۱

چگونه پدر و مادر خود را تربیت کنیم؟

پیت جانسون

تصویرگر: نایجل بینز

مترجم رضی هیرمندی

ورود به مدرسه‌ی سوئوتمن ویل

دو گنبد، ۷ زانویه

به گمانم حای عحیب و غریبی آمد ها م

امروز اولین روری بود که به مدرسه‌ی حدید می‌رفتم اول کاری
خوردم به پست پیر رهوار در رفته‌ای که می‌گفت مدیر مدرسه
است این ناما قدش یک متروهشتاد سانت است و ابروهای
پاچه‌تری دارد یک ریر هم این ور و آور تف می‌پراند دور که
شد، صورتم را حشک کردم حیس حالی شده بود
یارو چهار بار گفت چقدر بخت یارم بوده که به مدرسه‌ی
او آمد ها م یک سد هم اسمم را عوصی می‌گفت اسم من لوبی

چقدر حواسم هست! اگرچه دحترها بیشتر شان عصی‌ام می‌کند،
مار جای حالی‌شان را توی کلاس حس می‌کنم دیگر ایکه توی
کلاس همه‌اش بیست تا دانش‌آموز بودند که کافی بیست دیگر (در
مدرسه‌ی قلی، واقعاً توی کلاسمان دورباره این تعداد، داشت آموز
داشتیم)

اولین درسم انگلیسی بود معلم داشت پروژه‌های کاری ترم قلی
را به بچه‌ها برمی‌گرداند و این وسط دلشوره‌ی بچه‌ها حد و حساب
داشت

آدم حیال می‌کرد همگی متطر نتیجه‌ی بلیت شاسی‌شان هستند
بعد سر ریگ تعریح، صدای دریگ‌دریگ تلفن همراه تئو بلند
شد حالا کی بوده باشد حوب است؟ بایش! تلفن رده بود سید
بمره‌ی پروژه‌ی درسی تئو چند شده. تئو راست‌راستی بهترین
نمره‌ی کلاس را گرفته بود الف^۱

تئو با عور گفت «وقتی نایم این نمره رو بیه، ار حوشحالی
لحد رو لباش می‌شیه»

است و او لوئیس صدایم می‌رد، ولی من به روی حودم بیاوردم
بعهمی بعهمی ار آن ابروهایش ترسیده بودم بعدش با ناطم مدرسه،
آقای ورمولد، رویه‌رو شدم که قیافه‌اش عیهو یک رواه پشممالو
بود آقای ورمولد گفت امیدوار است من مایه‌ی افخار مدرسه‌اش
شوم، اما قیافه‌اش داد می‌رد به حرف حودش شک دارد بعد
برداشت برد به کلاس معرفی ام کرد همگی ار دم به این پسرچه‌ی
مسحره‌ی ناکله‌ی محروم‌وی و موهای بور و تیغ‌تیغی رل ردید اعصابم
داشت خطحطی می‌شد وقتی هم عصی می‌شوم شروع می‌کنم
نا لهجه‌ی استرالیایی حرف ردن این بود که رو به بچه‌ها گفتم
«روریه‌حیر، اپوسوم‌ها!» ساکت و بی حرکت بِر و بِر بگاهم کردید
رفتم بعل دست این پسره، تئو، شستم قللاً، رور اسیاب‌کشی مان
به این محل، سرسری دیده بودمش نالای حیانان ما توی یک
حایه‌ی کَت و گُنده ریدگی می‌کند

ار من پرسید راست‌راستی استرالیایی هستم در حواش گفتم
«صحح‌ها، فقط» یک حو لحد به صورتش ندیدم چشم گرداندم
توی کلاس و درحا دیدم توی کلاس حیری ار دحتر بیست (سین

^۱ نمره‌گذاری مدرسه‌های انگلیس بر اساس A, B, C, D, E, F و M است.